

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Mirævs biennio toto Dignitatem oblatam repudiauit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

*Et lacrymis lacrymas: fatum tua gaudia quondam,
 Et mors antiquos rapuit crudelis amores,
 Deliciásque tuas: non hæc dedit oscula ferre
 Semianimésque genas, oculosque in morte natantes
 Condere, & extremum largiri in funere munus;
 Viuaces tamen hæc animis indulget amores:
 Exstinctum tu semper ama, post fata superstes
 Spiret amor, memori exstinctum sub pectore condens.*

OSTQVAM abierat Cameracum
 GVILIELMVS A BERGIS, diui-
 nitus ad leuandam temporum
 calamitatem anno ∞ . IDC. IV.
 IOANNES MIRÆVS Bruxellensis, vir
 natus ad propagãdam fidem Christianam,
 ALBERTI ARCHIDVCIS designatione,
 Antuerpiensibus Præful datur. Sed quan-
 tus ille vir fuerit, quàm ab omni ambitione
 alienus, audiat attonita posteritas:

M I R Æ V S

biennio toto DIGNITATEM
 oblatam repudiauit.

*E*Rgone lassato nondum vestigia gressu
 Cessauere fugâ? quid desolata fatigas
 Pectora, & acceptos geminas MIRÆE dolores?
 Vsque ad eone Anversa suis onerosa tiaris?
 Sic vitte sublime decus, sic aurea mitra

Gloria,

Gloria, & oblata deterrent pondera sceptri?
 Bis flauo exuti spicarum vellere campi
 Phœbeum videre iubar, bis cana pruinis
 Bruma suis niueâ subtexit gramina pallâ;
 Nec te sollicitis supplex Anuersa querelis
 Flectere, nec sanis potuit concussa ruinis?
 Quonam hic usque metus tituli? cur inclyta vitas
 Munera? cur merito temet furaris honori?
 Nonne vides, tumidis multum ratis acta procellis,
 Quam pelagi casus tempestatésque gubernant,
 Eolij cum claustra iugi montémque recludens
 Ventorum pincerna truces diffibulat Austros,
 Ut rapido volet alta salo, cæcoque rotatu
 Equoreum confundat iter? sic fluctuat inter
 Vndantes Anuersa minas, quam saua potestas
 Oceani, errantésque trahunt circum undique venti,
 Que dudum insani pelagi turbata fragore
 Orsa tibi: MIRÆE veni, quonam usque vocantem
 Frustraris? succede meis Palinure periclis:
 Adde manus, viduamque subi torquere carinam?
 Quid cessas, iterumne fugis? rursumne precantem
 Despicis, & sacra subducis colla tiaræ?
 Quid inuat obscuris virtutem claudere septis?
 Erumpet, feret illa suas ad sidera pennas,
 Impatiensque premi, maiori luce prementem
 Cinget, & æternis declinantem inseret astris.
 Nec cadet reiectus honos, dum cedis. at altâ
 Qualiter astinum qui decipit arbore solem
 Huc illuc sese ipse rotans, dum frondea circum
 Tecta suas late lampas Phœbeia vires
 Fundit, & inflexo Titan conuertitur orbe;
 Cingitur inclusus radiis, multoque calore
 Spargitur, & solem nescit vitare sequentem:

Sic

*Sic magis atque magis virtuti debita spernens
Munera, & oblatos fugiens MIRÆ fauores,
Anversa stringere manu; circumque volutus
Nequidquam, merita fertis decorabere vitta.*

Canebat Iacobus de Cater.

IOANNI MIRÆO

Episcopatum declinanti

Lusus, de vmbra corporis pedissequâ.

Igneus aethereas Dictator scanderat oras,
Flammabatque poli vultus, nitidumque cubile
Astrorum, lucis radio meliore premebat:
Cum fortè ardenti properans sub sole viator
Extimuit comites umbras, obuersaque prabens
Terga fuge, propria trepidabat imagine formæ.
Plutonem laxasse Erebum, rupisse catenas
Eumenides, castrisque in se surgentia credit
Tartara, & exangues iterum prelude manes:
Pennificat formido gradus: percurrit anhelâ
Fauce nemus, tremulumque agitant suspiria pectus.
Illa fugit, sequiturque tamen: simulatque labores,
Et domini motus imitatrix umbra refingit:
Quoque rotat sese, sociata pedissequa fertur
Nondum lassâ comes: gressusque fatigat heriles,
Velocesque metus simulatrix pingit imago.
Sic postquam proprios diffudit pulchrius ignes
Virtutis MIRÆ inbar, diræque tenebras
Dispulit inuidiæ; simulacra sequacia fame,
Augustosque fugis titulos: famulatus honorum
Insequitur, cingitque propinquis gloria turmis:

Vicinus